உ

கடவுள் துணை.

செந்தமிழ்.

தொகுதி ௧௯.] துர்மதி-ஸு ஆடி-மீ [பகுதி ௯.

Vol. XIX. July—August—1921. No. 9.

ஆந்தையைப்பற்றிய ஐயம்.

"மடங்கலிற்சினைஇமடங்காவுள்ளத்
தடங்காத்தானைவேந்தருடங்கியைந்
தென்னொடுபொருதுமென்பவவரை
யாரமாலறத்தாக்கித்தேரோ
டவர்ப்புறங்காணேனாயிற்சிறந்த
பேரமருண்கணிவளினும்பிரிக
வறனிலைதிரியாவன்பினவையத்துத்
திறனிலொருவனைநாட்டிமுறைதிரிந்து
மெலிகோல்செய்தேனாகுகமலிபுகழ்
வையைசூழ்ந்தவளங்கெழுவைப்பிற்
பொய்யாயாணர்மையற்கோமான்
மாவனுமன்னெயிலாந்தையுமுரைசா
லந்துவஞ்சாத்தனுமாதனழிசியும்
வெஞ்சினவியக்கனுமுளப்படப்பிறருங்
கண்போனண்பிற்கேளிரொடுகலந்த
வின்களிமகிழ்நகையிழுக்கியானொன்றோ
மன்பதைகாக்குநீள்குடிச்சிறந்த
தென்புலங்காவலினொரீஇப்பிறர்
வன்புலங்காவன்மாறியான்பிறக்கே"

என்பது ஒல்லையூர்தந்த பூதப்பாண்டியன் தன்னொடிகல்கருதின மாற்றார்மீது கூறிய வஞ்சினமொழி. இதனால் ஆந்தையென்பானொருவன்

*

பாண்டியற்குக் கண்போல நண்பிற்சிறந்தானென்பதும் அவன் எயி லென்னுமூருக்குத் தலைவனென்பதும் அறியலாவன.

இது நிற்க; இலக்கணநூல்களில் 'ஆதன்தந்தை ஆந்தை' யென மரூஉமொழிக் குதாரணங்காட்டப்பட்டமைகொண்டு, ஆந்தையென்னும் பெயர் அவன் ஆதனுடைய தந்தையாதல்பற்றியே யிடப்பெற்றதென்று பலராலுங் கருதப்பட்டுவருகின்றது. சிறிது ஆழ்ந்துநோக்கில் அங் ஙனங்கொள்ளுதலிற் பெரிதும் இயைபின்மைதோற்றுதலால் அஃ தையப்படுதலுடைத்து.

ஆந்தையென்பான் ஆதனுடையதந்தையெனின் ஆந்தை முற்றோன் றியவனும் ஆதன் பிற்றோன்றியவனுமாவர். பின்பிறந்தான்பெயரொடு கூட்டி முன்பிறந்தானுக்குப் பெயர்வழங்குவது முறைமையன்றென்பது நன்கறிந்ததாகலின் அது பொருந்துவதன்றென்று தோன்றுகின்றது. மேலும் மகன்பிறத்தற்குமுன்பு தந்தை பெயரில்லாதிருந்தானென்பது இயைபில்லாததேயாகும். அன்றி வேறுபெயரிருந்து பின்னர் வீழ்ந்த தெனின் அதுவும் பொருந்தாது. இன்னார் தந்தை இன்னாரென்பதுபட அவர் பெயரொடு நன்கு பயிலாதார் ஒருவரிருவர்கூறுமத்துணையல்லது, அதுவே யவர்க்குப் பெயராகப் பலராலும் வழக்குப்பெறுதல் யாண்டு மில்லை.

ஒருவர்க்கு இருவர்முதலிய பலர் மகன்முறையினராதலுங் கூடும். அங்ஙனமாகத் தந்தைக்கெய்தும் பெயர் எவருடையதாகுமென் றறிந்து வழங்குதலு மியலாதாம். ஆகவே, இவற்றால் 'ஆதனுக்குத் தந்தை ஆந்தை' என்னுதல் பொருந்துவதென்று தோன்றவில்லை.

இனிப் பெயர்கூறும் முறையில் இன்னார்மகன் இன்னாரென்று கூறுதலே இன்றும் வழக்காறுயுள்ளது. இதனை அக் காலத்தான்றோர் பெயர்களுள்ளுங் காணலாம். அவை:—குன்றூர்கிழார்மகனார்; பெருங் கோழிநாய்கன்மகன் கண்ணனார்; மதுரை அளக்கர்ஞாழார்மகனார் மள்ள னார்; மதுரைக் கணக்காயனார்மகனார் நக்கீரனார்; அதியமானெடுமானஞ்சி மகன் பொருட்டெழினி; ஒல்லையூர்கிழான்மகன் பெருஞ்சாத்தன்; மாற்றூர்கிழார்மகனார் கொற்றங்கொற்றனார்; ஆர்க்காடுகிழார்மகனார் வெள்ளைக்கண்ணத்தனார்; உமட்டூர்கிழார்மகனார் பரங்கொற்றனார், எருமை வெளியனார்மகனார் கடலனார்; காட்டூர்கிழார்மகனார் கண்ணனார் என்பவும் பிறவுமாம்.

இன்னும், பெண்பாலரைப் பெயர்வழங்குவதிலும், பாரிமகளிர் என்றிங்ஙன மன்றிப் பிறவாறு காணப்படவில்லை.

முதியோர்பெயர்கொண்டு இளையோரைக் குறித்தலே முறையென்பது இமயவரம்பன்றம்பி பல்யானைச் செல்கெழுகுட்டுவன்; சோழன்நலங்கிள்ளிதம்பி மாவளத்தான் என்பவற்றுள்ளுங் காணப்படும். இங்ஙன மன்றி இன்னான் தமையன் என்று காண்ட லரிது.

பூதப்பாண்டியன்தேவி பெருங்கோப்பெண்டு என்புழியும் மூத்தோர்பெயரே முற்கூறப்பட்டது.

இராகவன், தாசரதி, காகுஸ்தன் சௌமித்திரி என்பனபோன்ற வடமொழிவழக்குகளும் இக்கருத்தே பற்றியுள்ளன.

இனி, நக்கீரனார்க்கு மகன்முறையாயினார் கீரங்கொற்றனார் என்பவர். இங்கும் கீரன் என்ற தந்தையின்பெயரே முற்கூறப்பட்டது.

இவற்றைக்கொண்டுநோக்குமிடத்து ஆதன் என்றபெயரை முன்னருணர்த்தித் தந்தை யென்பதைப் பின்னருணர்த்தும் ஆற்றலுடைய ஆந்தையென்னும்பெயரும், ஆதனுடையதந்தையென்று பொருள் கொள்ளுதலில் இயைபுடைத் தன்றென்று தோன்றுகிறது.

இலக்கணநூலார், ஆதன்தந்தை ஆந்தை, பூதன் தந்தை பூந்தை, வடுகன்தந்தை வடுகந்தை என்பவற்றை மரூஉமொழிகளென்றனர். செந்தமிழ்ச்சான்றோர் திருப்பெயர்களுள்ளே சாத்தந்தையார் என்பதும் ஒன்று (புறம். 80). அது, முன்னர்க்கூறியனபோலவே, சாத்தன் தந்தை என்னு மிருமொழிகளின்சேர்க்கையேயென்பது நன்குணரலாகும். ஆகவே, ஆந்தை யென்பதற்கு ஆதனுடையதந்தையென்று பொருள்கொள்ளுதல்போலவே, சாத்தந்தையென்பதற்கும் சாத்தனுடையதந்தையென்று பொருள்கொள்வோமாயின், சாத்தந்தையார் தமப்பனாராகவும் சாத்தன் அவர்மகனாகவு மிருத்தல்வேண்டும். இது நிற்க; பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள்ளொன்றாகிய திணைமொழியைம்பதின் ஆசிரியர், 'சாத்தந்தையார்மகனார் கண்ணஞ்சேந்தனா' ரெனப்படுவர். இதனாற் கண்ணஞ்சேந்தனாரே சாத்தந்தையார்மகனா ரென்பது இனிது பெறப்பட்டது. முன்னர் அவர்மகன் சாத்தனெனப் பெறப்பட்டது. அஃதிதனோடு மாறுகொள்ளுதலின் சாத்தந்தை யென்பதற்குச் சாத்த

னுடைய தந்தையென்று பொருள்கொள்ளுதல் பொருந்தாதென்று
தோன்றுகிறது. இனிச் சாத்தந்தையார்க்கு மகன்முறையாயினார் சாத்த
னுங் கண்ணஞ்சேந்தனாருமாகிய இருவரென்றுகொள்ளின் சாத்தனாலேயே
அவர்பெயர் பெறுதற்கு ஏதுவின்மையின் அதுவும் நன்குபொருந்துவ
தின்று. 'எயினந்தை மகனார் இளங்கீரனார்' என்னும் பெயரும் (அகம்,3)
'சாத்தந்தையார் மகனார் கண்ணஞ்சேந்தனார்' என்பதோடு பெரிதும் ஒப்
புமை யுடையதாய் மேற்கண்ட கொள்கையை விரோதிக்கிறது.

இங்ஙனம் ஆந்தையென்றபெயருக்கு ஆதனுடைய தந்தையென்று
பொருள்கொள்ளுதல் பலவகையானு மிடர்ப்பாடுடையதாகலின் அதற்கு
ஆதனாகிய தந்தையையுடையவன், அல்லது ஆதனைத் தந்தையாகவுடை
யவன், என அன்மொழித்தொகையாற் பொருள்கொள்ளுதல் கூடாதா
என்பதே ஈண்டெடுத்துரைக்கப்புகுந்த முக்கியமான விஷயமாகும். அங்
ஙனங்கொள்ளுங்கால் 'ஆதனுடைய மகன் ஆந்தை'யென்பதே போதரும்.
அஃதாயின், ஆதன்தந்தை ஆந்தையென, இலக்கணநூலார்கூறியது
வழுவுடைத்தாம்பிறவெனின், அற்றன்று; என்னை? அவர், ஆதனென்
னும் நிலைமொழியும் தந்தையென்னும் வருமொழியுங் கூடியவழி ஆந்தை
யெனமருவிற் றென்னு மிலக்கணமுடிபுகாட்டினாரன்றி, ஆதனுடைய
தந்தையென்றேனும் ஆதனுக்குத்தந்தையென்றேனும் ஆந்தையென்னும்
பெயரின்பொருளினை வேற்றுமைவழியில் விரித்துரைத்தாரல்லராகலி
னென்பது. அவ்விலக்கணமுடிபு, ஆதன்+ தந்தை=ஆந்தை; என்
றெழுதிப் படிக்கத்தக்கது.

இனி, எந்தையென்பது என்னுடையதந்தையெனப் பொருள்தரு
மாறுபோல ஆந்தையென்னுஞ்சொல்லும் ஆதனுடையதந்தையென்றே
பொருள்பயக்குமெனின், அஃதொக்கும்; ஆயினும், எந்தையென்பது
எம்முடையதந்தை யென்னும் வேற்றுமைப்பொருளொன்றேதோன்ற
விகாரப்பட்ட நிலைமொழியுடைய முறைப்பெயர். ஆந்தையென்பது அவ்
வாறன்றி யல்வழிப்பொருளு முடன்கொள்ளக்கிடக்குமியற்பெயராதலால்
அதற்கு எந்தையென்பது காட்டாகமாட்டாது. அன்றியும் அன்மொழித்
தொகையான் ஒற்றுமைப்பொருள் கொள்ளத்தகுதியுள்ளவிடத்து வேற்
றுமைப்பொருள்கொள்ளுதல் மிகையுடைத்தாகும். ஆகவே, ஒற்றுமைப்
பொருளில் ஆதனாகிய தந்தையையுடையான் ஆந்தை என்றாகி ஆந்தை
ஆதன்மகன் என்பதே போந்தபொருளாகும்.

இவ்வாறே, பூந்தை பூதனுடைய மகன், வடுகந்தை வடுகனுடைய மகன், சாத்தந்தை சாத்தனுடையமகன், எயினந்தை எயினனுடைய மகனென்பதே போந்தபொருளாகக் கொள்ளத்தகும். பிசிராந்தையார், ஒதலாந்தையா ரென்பனவற்றிற்கு மிஃதொக்கும்.

இனிப் பிறிதொருசான்று மிக்கொள்கையையே வலியுறுத்து கின்றது. சிலப்பதிகாரக் கட்டுரைகாதையின்கண்ணே,

"உதவாவாழ்க்கைக்கீரந்தைமனைவி
புதவக்கதவம்புடைத்தனளொருநா
ளரசவேலியல்லதியாவதும்
புரைதீர்வேலியில்லெனமொழிந்து
மன்றத்திருத்திச்சென்றீரவ்வழி
யின்றவ்வேலிகாவாதோவெனச்
செவிச்சூட்டாணியிற்புகையழல்பொத்தி
நெஞ்சஞ்சுடுதலினஞ்சிநடுக்குற்று
வச்சிரத்தடக்கையமரர்கோமா
னுச்சிப்பொன்முடியொளிவளையுடைத்தகை
குறைத்தசெங்கோற்குறையாக்கொற்றத்
திறைக்குடிப்பிறந்தோர் ...."

எனவருதல் கற்றுர்பலரு நன்கறிந்தது. கீரந்தையென்னும் பெயருக்குக் கீரனுடையதந்தையென்பதே பொருளாயின் இதிற் குறித்த கீரந்தையென்பானுக்குத் தக்கபருவம்நிறைந்த கீரன் என்ற மகனொருவன் அக்காலத்திருந்தானாகல்வேண்டும். கதையின்போக்கானும் பிறகுறிப்புக்களாலும் அக்காலத்து அக்கீரந்தைக்கு மகனொருவன் இருந்திருத்தல் சாலாதென்று எண்ண இடமுண்டு. ஆதலால், கீரந்தை என்பான் கீரனுடையமகன் என்று கொள்ளுதலே பொருத்தமுடைத்தாம். அன்றியும், கீரனுடையதந்தையே கீரந்தையாயிற்,கீரந்தைமனைவி (கீரனுடையதந்தையினுடைய மனைவி) யென்று சுற்றிக்கூறுதலினும் கீரன்றாய்' என எளிதிற் கூறுதலே ஆண்டைக் கேற்புடைத்தாகும். ஆசிரிய ரங்ஙனங்கூறாமையும் கீரனுடையமகனே கீரந்தை என்றுகருத இடந்தருகின்றது. இவற்றையெல்லா மின்னு மறிஞர்களாராய்ந்து உண்மையினை நன்கு விளக்குவார்களாக.

T. N. அப்பனையங்கார்
மதுரை.

ஸ்ரீ

ஒரு குறிப்பு.

சென்ற சித்திரைமாதச்செந்தமிழ்ப்பகுதியில், 'சேய்மையண்மையில்' என்னு மரிச்சந்திரபுராணச்செய்யுளில் ஒருதிருத்தத்தைக்குறித்து எழுதினேன். அது ஸ்ரீமான் **K. G.** சேஷையரவர்களால் முன்னரே வெளியிடப்பட்டதென்று இப்பொழுது வெளிவந்த ஆனிமாதப் பகுதியா லறியப்படுகிறது. ஆதலி னதுபற்றிய இக்குறிப்பு இன்றியமையாததாகும்.

'சத்தியதேவதைகதை' என்னும் புத்தகத்தையேனும் அதிற்குறித்துள்ளதாகச் சொல்லப்படும் திருத்தத்தையேனும் யான் இதுகாறுங்கண்டதில்லை. பார்த்திருப்பின் அத்திருத்தத்தையே மீட்டும் யான் வெளியிடவேண்டுவதில்லை; அன்றி, அது இன்னாரால் முதன்முறையாகக் கண்டு வெளியிடப்பட்டதென்றேனுங் குறித்திருப்பேன்.

இதுநிற்க: பல ஆண்டுகளுக்குமுன்னரேவெளிப்பட்டதாகச்சொல்லப்படும் அவ்விஷயத்தைச் சிறிதுமறியாத என்போன்றார் பலருளரென்றே நினைக்கிறேன். 'சேய்மையண்மை' என்ற அச்செய்யுளுடன் கூடிய பகுதி கடைசிமுறையாக 1915-ஆம் வருஷம் ஸ்கூல்பைனல் வகுப்புக்குப் பாடமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. அவ்வருஷம் சர்வகலாசங்கத்தார் பதிப்பித்த புத்தகத்தில் யான் தவறென்று காட்டியபடியே அச்சிடப்பட்டுள்ளது. அதற் குறைகூறப்புகுந்த பெரியோரும் உண்மைப்பாடங்கண்டு நிறுவினால்லர். இவ்விருபுத்தகங்களும், பிழையுடன்பதிக்கப்பட்ட வேறுசிலபிரதிகளுமே யான் அத்திருத்தத்தை வெளியிடுங்காலத்து என்கையிலிருந்தன. ஆதலால் அப்பிழை திருத்தப்படவேண்டுமென்று கருதி யானெழுதலாயினேன்; ஆயினும் இதனை முதன்முதற்கண்டு வெளியிட்ட பெருந்தகையாளர்க்கே யானெழுதிய அத்திருத்தம் உரித்தாகுமென்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

T. N. அப்பனையங்கார்,

மதுரை.

காக்கைபாடினியர்.

(This copy right is reserved to the author.)

காக்கைபாடினியனார் எனவும் வழங்குகின்ற இப்பெயர்கொண்டோர் பலர். சிலர்க்கு அடையும் தொடையும் கொடுத்து வழங்குவதும் உண்டு. அங்ஙனம் வழங்குமுறையில் ஈண்டு ஆராய்ச்சிக்குக் கொள்ளப்பட்டவர், (தலைச்சங்க ?) இடைச்சங்ககாலத்தவராய்த் தொல்காப்பியனாரொடு ஒரு சாலைமாணாக்கராகி [தொல்-செய்-க-நச் உரை] ஆசிரியர் அகத்தியனார்பாற் கல்விபயின்ற பன்னிருவருள் ஒருவராகியுள்ளார். இவரது கலையின் பெருமை "நல்யாப்புக்கற்றோர்மதிக்கும் கலைக்காக்கைபாடினியர்" [யாப்-கல-எழுத்-க-விருத்தியுரை] எனவும் "காக்கைபாடினியர் முதலிய மாப்பெரும்புலவர்" [ஷ ஷ தனி-சூ-ஷ] எனவும் உரையாளர் பாராட்டுமாற்றான் நன்கு விளங்கும்.

இவரைப்பற்றி உரையாசிரியருளொருவராகிய ஆறைப்போயிலான் என்பார் கூறுமாற்றால் இவரது உயரியசெயலுள் ஒன்று அறியலாகும். அது வருமாறு:— "கொள்வோன் மனனுணர்வின்றி மறைமொழிபயன் கொடாதென்பது; அற்றேல் தொல்காப்பிய காக்கைபாடினியர் ஒருவன் தாழவும் வாழவும் முறையே கூறினாராலெனின் அவை அவர் மறைக்கூற்றான் வந்தவல்ல. அன்னோர்சொல் பழுதாகாநிலைமையுடைமையின் நேர்ந்தவை என்க." [ஷசிமுறி சூ-உரை].

இதனால், காக்கைபாடினியர், கொள்வோன்மனனுணர்வின்றியுரைத்த மறைமொழி ஒருவன் வாழ்வதற்குப் பயன்பட்டது என்பதும், அஃது அவர் மறைக்கூற்றான் வந்ததன்று என்பதும், அவர் தஞ்சொற் பழுதாகாத உயரிய தபோநிலையையுடையவர் என்பதும் பிறவும் புலனாம். தொல்காப்பிய காக்கைபாடினியர் என உம்மைத்தொகையாக இணைத்துரைத்தமையொடு, அத்தொல்காப்பியர்காலத்து நிகழ்ந்த செய்தியொன்றையும் ஒட்டியுரைப்பதால், 'தொல்காப்பியனாரொடு கல்வி பயின்ற ஒருசாலைமாணாக்கரே ஈண்டுக்குறித்த காக்கைபாடினியரென்பது வெளிப்படையாம்.

இனித் தொல்காப்பியானவர், தம்மாசிரியர் பத்தினி குமரியாரை வடபுலமிருந்து தென்புலத்திற்கு உடனழைத்துவருமாறு இட்டகட்டளையைத் தாங்கி, அழைத்துப்போந்தார் என்பதும், வருமாற்றில் வையையாற்றின் நீர்ப்பெருக்குக் குமரியாரைக் கடிதீர்ப்ப "முன்னாகப் பின்னாக நாற்கோல் நீள அகலம் நின்று*கொண்டு வருக" [தொல்-பாயி-நச்] என்ற ஆசிரியன்கட்டளை கடந்து "சென்று ஓர்வெதிர்ங்கோலை முறித்து நீட்டி"க் குமரியாரைக் கரையேற்றிக்கொணர்ந்து தம்மாசிரியர் பக்கல் விடுத்து, நிகழ்ந்தவாற்றினைப் பட்டவாறே மொழிந்தனர் என்பதும், அது பொறாது ஆசிரியர் முனிந்து "நீயிர் சொர்க்கம்புகாப்பிர்" எனச் சபித்தனர் என்பதும், "யாங்கள் ஒருகுற்றமுஞ் செய்யாதிருக்க எங்களைச் சபித்தமையின் எம்பெருமானும் சொர்க்கம் புகாப்பிர் என அவர் அகத்தியனாரைச் சபித்தார்" [௯-௯-௯] என்பதும் பிறவும் நச்சினார்க்கினியத்தால் யாவரும் நன்கறிவர். இந்நிகழ்ச்சியும் இதன் முதிர்வும் பிறவும் சிறுகுரீஇயுறை என்ற நூலுள்ளும் பரக்கப் பிறிதோராற்றான் மொழியப்படுகின்றன.

இவையுண்மையெனின் முன்னர்க்காட்டிய ஆறைப்போயிலான் என்பார் கட்டுரையிற் காணும் ஒருவன் வாழக்கூறியமொழி இச்செயலின் முதிர்ச்சியைக் காட்டும் தொடர் என்பது உய்த்துணரப்படும். அது வருமாறு—

"இவ்வாறு இருபுறத்தோரும் வரம்பிறந்து முனிந்துமொழிந்த பெருமொழியுள், தொல்காப்பியனார்மொழி பிழையாவண்ணம், அகத்தியனார் சொர்க்கம்புகாதநிலை நேர்ந்தமைக்கு ஈடாகத் தவத்தான் மனந்தூயராய்ப் பெருநிலைபெற்றுயர்ந்த சிலர் இயற்றியநூல் என்றும் நின்றுநிலவல் மாபெனினும் அது விலங்க, மற்றவரியற்றியநூல் (அகத்தியம்) உலகில் நின்றுநிலவாது அழியுமாறுபண்ணி, அவர் பொன்னுலகில் என்றென்றும் நிலையாக உறையாவிடினும் அப்பொன்னுலகிற்கு இறைவர்பதப்பேறுநிகழ்வுழி ஆண்டுச்சென்று அன்னவர்க்கு முடிசூட்டுக்குந்த? பெற்றியருள் ஒருவராக என மறுசாபம் அளித்த" [சிறுகுரீஇயுறை-கெட்டகாதை-137-உரை] னர் காக்கைபாடினியர் என்பது.

இதனால் இவ்வாசிரியர் தம்மாசிரியர் அகத்தியனாரை வாழ்வித்த அரும்பெருஞ்செயல் தெற்றெனவிளங்கும். நிற்க.

*'நாற்கோல் நீளம் அகலநின்று' என்றிக்கவேண்டும். பத்திராதிபர்,

பன்னிருபடலம் என்னும் புறத்திணைநூலுள் இவர் இயற்றியபகுதியும் உண்டென்ப. யாப்பினைக் காலஇயைபிற் கேற்குமாற்றான் முதனூலினின்றும் விரித்தோதிய ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்போலாது இவர் அதனைத் தொகுத்துரைத்தனரென்பர் யாப்பருங்கலவிருத்தியுரையாசிரியர்.

"தொல்காப் பியப்புலவோர் தோன்ற விரித்துரைத்தார்
பல்காய னார்பகுத்துப் பன்னினார்—நல்யாப்புக்
கற்றோர் மதிக்குங் கலைக்காக்கை பாடினியார்
சொற்றார்தந் நூலுட் டொகுத்து"

[யா-கல-எழுத்-க-விருத்தியுரை](வீரசோ-அலங்-10.பெருந்-உரைமே)

இவ்வாசிரியர் இயற்றிய யாப்பிலக்கணநூல் ஆக்கியோராகிய இவர் தம்பெயரால்—"காக்கைபாடினியம்" எனப் பெயருற்று வழங்கலாகும்.

அந்நூல் காலவயப்பட்டு ஒழிந்தது எனினும் பலராலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டுள்ளமையின் அதன் நூற்பாக்கள்பல உரையாசிரியர் பலராலும் தம் உரைமேற்கோளாக ஆண்டாண்டுப் பாக்க எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றினின்றும் முதலிறுதிகாணவொண்ணாத இந்நிலையினும் இவ்வாசிரியரின்மதங்கள் சில அறியப்படுகின்றன.

அத்துடன் உரையாசிரியர்கள் ஒரோவழி இவ்வாசிரியரைப்பற்றி எழுதியுள்ள குறிப்புக்களும், இவரதுகோளைப் புலனாக்குகின்றன. அவை யாவன.

தொல்காப்பியமுடையாரையொப்ப இவ்வாசிரியரும் தளையினை யாப்புக்கு ஒருறுப்பாகவேண்டாதவர் என்ப. இதனைத் "தொல்காப்பியனாரொடு ஒருசாலைமாணாக்கராகிய காக்கைபாடினியாரும் உறுப்பென்னார்" என்ற நச்சினார்க்கினியர் [தொல்-செய்-க] உரையான் அறிக.

தொல்காப்பியனார் அசையினை நேர்-நிரை-நேர்பு-நிரைபு என வகைப்படுத்துக்கொண்டனர். நாலசைப்பொதுச்சீர் வேண்டிலர். இவ்வாசிரியரோ நேர்-நிரை-என இருவகைப்படுத்தி நாலசைப்பொதுச்சீர் வேண்டிக்கொண்டனர் [யாப்-கல-சீரோ-த-விருத்தியுரை].

இவ்வாசிரியர்மதமே பின்னூலாசிரியராகிய யாப்பருங்கலமுடையார்க்கு ஒருவழியாயிற்று.

நேரசையினைத் தனியசை எனவும், நிரையசையினை இணையசையெனவும் பெயரிட்டாண்டனர் இவ்வாசிரியர். இதனை,

"தனியசையென்றுவிணையசையென்று
விரண்டெனமொழிமனூரியல்புணர்ந்தோரே"
[யாப்-கலம்-அசை-க-விருத்தியுரை-மேற்கோள்]

என்றதுகொண் டறிக.

தொல்காப்பியனார் அசைக்குறுப்பாக எழுத்துவகையினைப் பதினைந்தாகக்கொண்டமை பேராசிரியர் [தொல்-செய்-உ] உரையாற் புலனும். இவ்வாசிரியர் (அசைக்குறுப்பாக) எழுத்துவகையினைப் பதின்மூன்றுகக் கொண்டனர். இதனைக்,

"குறினெடி லளபெடை யுயிருறுப் புயிர்மெய்
வலிய மெலிய விடைமையொ டாய்தம்
இஉ ஐயென மூன்றன் குறுக்கமொ
டப்பதின் மூன்று மசைக்குறுப் பாகும்"

[யாப்-கலம்-எழுத்-க-விருத்தியுரைமேற்கோள்] என்றதனுல் அறிக. இன்னும்,

"இயற்சீ ரெல்லா மாசிரிய வுரிச்சீர்"
[ஷ-ஷ-சீரோ-உ-ஷ-ஷ] என்றவரும் இவரே.

பாவிற்கு இனம்வேண்டிக்கொண்டவருள் இவரும் ஒருவர்.* இவர் கொண்டமுறை விருத்தம்-துறை-தாழிசை என்பது. இது,

"வெண்பா விருத்தந் துறையொடு தாழிசை
யென்றிம் முறையி னெண்ணிய மும்மையுந்
தத்தம் பெயராற் றழுவும் பெயரே"

---

* பாவிற்கு இனம்வேண்டாது வினையர் வகுத்தாலும் விருத்தம்-துறை-தாழிசைகளைக் கொச்சகத்தின்பாற்படுத்திக்கோடலன்றிப் "பாவினங்கோடல் ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்கருத்தன்று" என்றல் பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் கோள். ஆசிரியர் இளம்பூரணவடிகள்கருத்து வேறு.

[௯-௯ செய்-2-௯ ௯] என்றதனால் அறியலாகும். இனி, தொல்காப்பியனார் வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியானது தரவு-தாழிசை-எண்-வாரம் என்ற நான்குறுப்புடன்வருமென்றார். "வண்ணித்துப் புகழ்தலின் வண்ணமெனப்படும்" "தாழிசையானே வண்ணித்துப்புகழ் தலின் அப்பெயர்பெற்றது" என்பர் பேராசிரியர்.

இவ்வாசிரியரோ—"அச்சொலப் பட்ட வுறுப்போ டாகவடி—வைத்த நடையது வண்ணக மாகும்" [௯-௯-செய்-31-௯ ௯] என்று அராகம் உறுப்பாகவைத்துக்கூறினார்*. இவர் கூற்றினைப் பேராசிரியர் தம் முரையகத்தே மறுத் துரையாடியுள்ளார். அது வருமாறு:—

"இனி, வண்ணகம் என்பது அராகம் என உரைத்து அவ்வுறுப் புடையன வண்ணகவொத்தாழிசை எனவும் சொல்லுவாருமுளர். எல்லா ஆசிரியருஞ் செய்த வழிநூற்கு இது [தொல்காப்பியம்] முதனூலாதலின் இவரொடு [தொல்காப்பியனாரொடு] மாறுபடுதல் மரபன்றென மறுக்க" [தொல்-செய்-௱௪௰-பேரா-உரை] என்பது.

இவர் தமிழ்கூறுநல்லுலகத்திற்குவரம்பு "வடக்குந் தெற்குங் குணக்குங் குடக்கும்-வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவமென்-றிந்நான் கெல்லை யகவயிற் கிடந்த-நூல்" [தொல்-செய்-க-பேரா-உரை-மேற்கோள்] என ஆசிரியர் பனம்பாரனார்செப்பியவாறே செப்பினார்.

இவர்காலம் தொல்காப்பியர்காலமே. அவ்வாராய்ச்சியினைப் பார்க்க.

பெயர்விழையான்,

தச்சநல்லூர்.

---

* பின்னூலாசிரியராகிய அமிர்தசாகரனார் "அவற்றொடு முடுகிய வடியுடை யாகுமடுப்பது வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலி" என்றதும் இவ்வாசிரியர்மதம் பற்றியேயாம்.

* இளங்காக்கைபாடினியர்.

இவர், தொல்காப்பியனாரோடு ஒருசாலைமாணாக்கராகிய காக்கைபாடினியர்க்கு இளையவர். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்மதங்களுட் பல இவர்க்கு ஏற்புடைத்தாகும். இனி ஒருசாரார் சிறுகாக்கைபாடினியர் எனப்படுபவர் இவர்தாமோ என ஐயுறவுகொண்டுள்ளார். இவர்வேறு, சிறுகாக்கைபாடினியர் வேறு. இவ்வாசிரியர்கோளுக்குமாறாக, யாப்பில் தளை என்பதோருறுப்புத் தனிப்படவேண்டியவர் மற்றவராவர். இவர் தமிழ்கூறுநல்லுலகத்திற்குத் தெற்கெல்லையாகக் குமரியாறு உள்ளகாலத்துத் தோற்றமுற்று நிலவியவர். மற்றவர் குமரிப் பௌவம் தென்னெல்லையாகியகாலத்து எழுந்து சிறுகாக்கைபாடினியம் என்ற யாப்புநூல் ஒன்று யாத்தவராவர். இப்பொருளுரைபற்றிப் பேராசிரியர் கூறுவது ஈண்டைக்கு வருமாறு:—"இணைநூன் முடிபு தன்னூன் மேற்றே"—என்பதனாற் காக்கைபாடினியர் ஓதிய தளையிலக்கணம் ஈண்டுங் கோடல்வேண்டு மெனின், அஃதே கருத்தாயின் இவர் (தொல்காப்பியனார்)க்கும் அவர் முடிபேபற்றித் தளை தளையல்வேண்டும். அல்லதூஉம் அவர்க்கு இளையரான காக்கைபாடினியர் தளைகொண்டிலர் என்பது இதனாற் பெறும். தளைவேண்டினார் பிற்காலத்தோராசிரியர் என்பது. என்னை?

'வடக்குந் தெற்குங் குணக்குங் குடக்கும்
வேங்கடங் குமரி தீம்புனற் பௌவமென்
றிந்நான் கெல்லை யகவயிற் கிடந்த
நூலதி னுண்மை வாலிதின் விரிப்பின்'

எனக் கூறி 'வடவேங்கடந் தென்குமரி' எனப் பனம்பாரனார் கூறியவாற்றானே எல்லைகொண்டார் காக்கைபாடினியர். ஒழிந்த காக்கைபாடினியத்து—

* இவ்வாராய்ச்சி 'சங்கப்புலவர் வரலாறு' (Tamil men of Letters) என்ற நூலின் பகுதி. இவ்வாராய்ச்சியிற்காணுங் குற்றங்களை அவ்வப்போது திருத்தியளிக்குமாறு அறிஞர்களைவேண்டுகிறேன்.

'வடதிசை மருங்கின் வடுகுவரம் பாகத்
தென்றிசை யுள்ளிட் டெஞ்சிய மூன்றும்
வரைமருள் புணரியொடு கரைபொருது கிடந்த
நாட்டியல் வழக்கம் நான்மையின் கடைக்கண்
யாப்பின திலக்கண மறைகுவன் முறையே'

எனத் தென்றிசையுங் கடலெல்லையாகக் கூறப்பட்டதாகலான் அவர் குமரியாறுள்ளகாலத்தாரல்லர் என்பதூஉம், குறும்பனைநாடு அவர்க்கு நீக்கல்வேண்டுவது அன்றென்பதூஉம் பெற்றாம். பெறவே அவர் இவரோடு (தொல்காப்பியனார்) ஒருசாலைமாணாக்கரல்லர் என்பது எல்லார்க்கும் உணரல்வேண்டு மென்பது" [தொல்கா. செய்யு 1. பேரா-உரை] என்பது.

மேற்காட்டிய இதனுள் 'ஒழிந்த காக்கைபாடினியம்'யாது என்று ஆராய்வுழிப் பிறிதோரிடத்து இவ்வுரையாசிரியரே "வடதிசைமருங் கின்" என்ற இந்நூற்பாவையே எடுத்தோதி "தெற்குக் குமரியன்றிக் கடல் எல்லையாகியகாலத்துச் சிறுகாக்கைபாடினியர் செய்தநூல்"—[ஷ-மரபி 95-ஷ-ஷ] என்று கட்டுரைக்கு முகத்தான் இது சிறுகாக்கைபாடினியர் செய்த சிறுகாக்கைபாடினியம் எனத் தெற்றென விளங்கும்.

விளங்கவே ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரொடு ஒருசாலைமாணாக்கராகிய காக்கைபாடினியர் ஒருவர்,* அவர்க்கு இளையராகிய இளங்காக்கைபாடினியர் இரண்டாமவர், சிறுகாக்கைபாடினியர் மூன்றாமவர் என்ப

---

* காக்கைபாடினியரும், சிறுகாக்கைபாடினியரும் தளையினை ஒருறுப்பாகக் கொண்டு தளைவகைப்படுத்துமாறு பின்வருவனவற்றாற் காண்க:—

(a) 1. "இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்
விகற்ப வகையது வெண்டளை யாகும்".

2. "உரிச்சீ ரதனு ளுரைத்ததை யன்றிக்
கலக்குந் தளையெனக் கண்டிசி னோரே".

3. "இயற்சீ ரிரண்டு தலைப்பெய றம்முள்
விகற்ப மிலவாய் விரவி நடப்பின்
அதற்பெய ராசிரி யத்தளை யாகும்."

என்றார் காக்கைபாடினியர்.

தும் அன்னோர்மதமும் பிறவும் புலனாகும். இம்மூவரேயன்றிப் பிற்காலத்தில் தோன்றிய இடைக்காடனார்க்கு இளையராகிய காக்கைபாடினியார் என்பார் ஒருவரும், காக்கையின் குரலைப் பாராட்டிக்கூறியதன்காரணமாகக் காக்கைபாடினி என்ற அடைபெற்ற நச்செள்ளையார் என்பார் மற்றொருவருமாக எண்ணத்தில் வேறுபட்ட இருவர் இன்னும் உளராவர். பின்னர்க் காண்க.

இனி இவ்விளங்காக்கைபாடினியார் செய்த நூல் ஒன்று உண்டு என்பது மேற் போசிரியர் கூறிய கட்டுரையுள் "அவர்க்கு இளையரான காக்கைபாடினியார் தலைகோண்டிலர்"—என்றதில், இவர் மதம் ஒன்று புலனாவதால் அதினின்றும் ஊகித்தறியக்கிடக்கின்றது. அந்நூலின்பெயர் இளங்காக்கைபாடினியம் என்றிருக்கலாமென்று ஊகிப்பாரும் உளர்.

இவ்வாசிரியரின்காலம்—தொல்காப்பியனார் [கால] ஆராய்ச்சியினை நோக்கியறிக.

பெயர்விழையான்,
தச்சநல்லூர்.

(b) 1. "இயற்சீ ரொன்ற நிலையது வெண்டளை
யுரிச்சீ ரதனி லொன்றுத லியல்பே".

2. "ஈரசை யியற்சீ ரொன்றிய நிலைமை
யாசிரிய யத்தளை யாகு மென்ப".

3. "வெண்சீ ரிறுதி நிரைவரிற் கலித்தளை
வஞ்சி வகைமை வரைவின் றாகும்".

என்றார் சிறுகாக்கைபாடினியார்.

[யாப்பருங்கலம்-தளையோத்து-௫-சூத்திரவிருத்தி-மேற்கோள்].

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தார்

1921-ம்௵ மார்ச்சு௴ 5௳ நடத்திய

ஆங்கிலத் தமிழ்ப்பரீக்ஷை வினா.

ஸ்கூல்பைனல் வகுப்பு.

2 இலக்கணம்.

பரீக்ஷகர்:--ரெ. இராமையங்கார்.

1921-ம்௵ மார்ச்சு௴ 5௳ சனிக்கிழமை பகல் 2—4

[அம்சம் 90]

நன்னூல்.

1. நன்னூலைப்பற்றியும் அதன் ஆசிரியரைப்பற்றியும் தெரிந்தவற்றை யெழுதுக.
2. நன்னூலின் எழுத்திலக்கணம் எத்தனை பாகுபாடுடைத்து?
3. முதலெழுத்துக்களும் சார்பெழுத்துக்களு மெவை?
4. உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை, குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் இவற்றிற் கிலக்கணங்கூறி உதாரணந் தருக.
5. மாத்திரையென்றா லென்ன? எவ்வெவ்வெழுத்துக்கள் எவ்வெவ்வளவு மாத்திரை பெறும்?
6. மொழிக்குமுதலாமெழுத்துக்களும், ஈறாமெழுத்துக்களும் எவை? மெய்களுள் எவ்வெவை எவ்வெவ்வுயிரோடு முதலாம்?
7. காலங்காட்டும் இடைநிலைகளும் விகுதிகளு மெவை?
8. ஆரியச்சிறப்பெழுத்துத் தமிழில் எங்ஙனந் திரிந்துவரும்? லகர ரகர யகரங்களை முதலிலுடைய ஆரியச்சொற்கள் தமிழில் எங்ஙனம் வரும்?
9. தமிழிற்கேயுரிய சிறப்பெழுத்துக்கள் எவை?
10. உடம்படுமெய்யென்றா லென்ன? எவ்வெவை எவ்வெவ்விடத்து உடம்படுமெய்யாம்?
11. எகரவினாமுன்னும் சுட்டின்முன்னும் நாற்கணமும் எங்ஙனம் புணரும்?
12. கீழ்வருந்தொடர்களில் எவையேனும் பன்னிரண்டிற்குப் (பிரித்துப்) புணர்ச்சிவிதி கூறுக. (1) களங்கனி (2) ஆற்றுநீர் (3) காட்டரண் (4) மருத்துப்பை (5) பண்டைக்

காலம் (6) கீழ்த்திசை (7) ஈராயிரம் (8) பனம்பழம் (9) கட்சாடி (10) மட்பானை (11) பொற்றூவி (12) கொற்சேரி (13) தற்கொலை (14) வேய்ங்குழல் (15) அஃறிணை (16) கன்னன்று (17) கட்டீது.

13. வவ்விறுசுட்டு, குறில்வழிலள, குறிலணைவில்லாஃனக்கள், ஆமுன் பகரவீ, குறியதன்கீழா இவை யெவை?

14. குறிப்பிற் பொருள்தரும்மொழிக ளெவை?

15. ஆகுபெயர்க் கிலக்கணங்கூறி அதன்வகை ஒவ்வொன்றற்கும் ஒவ்வோருதாரணந் தந்து விளக்குக.

16. எட்டு வேற்றுமைகட்கும் உருபும் பொருளும் முடிக்குஞ் சொல்லு மெவை?

17. பெயரெச்ச வினையெச்சங்கள், அறுவகைத்தொகைகள் இவற்றிற் கிலக்கணங்கூறி உதாரணந் தருக.

18. அறுவகைவினாக்களும் எண்வகைவிடைகளு மெவை?

19. ஒருவரென்பதுயரிருபாற்றாய்ப்
பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

இனைத்தென் றறிபொருள் உலகி னிலாப்பொருள்
வினைப்படுத் துரைப்பி னும்மை வேண்டும்.

இவ்விரு சூத்திரங்கட்கும் உரைகூறி உதாரணந் தருக.

20. ஏகார ஓகார இடைச்சொற்களின்பொருள்க ளெவை?

---

3 வியாசம்

பரீக்ஷகர்:—ம. கோபாலகிருஷ்ணையர்.

1921-௵ மார்ச்சு௴ 5௳ சனிக்கிழமை பிற்பகல் 4½–5½

[அம்சம் 30.]

I. (a) அன்பு தன்னயங்கருதாத்தன்மையால் எழுவதைக் குமுதவல்லி அமுதவல்லி இவர்களின் செய்கைகளைக்கொண்டு விளக்குக. அல்லது

(b) இருளனது கைம்மாறுவேண்டாக் கட்டுப்பாட்டையேனும், கருப்பணனது குணாதிசயங்களைப்பற்றியேனும் எழுதுக.

II. (a) "சீதோஷ்ணநிலைக்கேற்ப மனிதரியல்பு மாறுபடும்"

அல்லது

(b) "தேச ஊழியம்" என்பதைப்பற்றி ஓர் வியாசம் எழுதுக.

ஸ்ரீ

விவாகரகஸியம்.

(உஎச-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கா:—விவாகத்தில் பாணிக்கிரஹணம் நடந்தபிறகு என்ன செய்கிறார்கள்.

ச:— பிறகு மணமகன், மணமகளை வலதுகாலைத்தூக்கிவைத்துக் கிழக்கு முகமாகவாவது வடக்கு முகமாகவாவது ஏழடி நடக்கும்படிசெய்து, ஒவ்வொரு அடியும் வைக்கும்போது அவளுடைய வலதுகாலைப் பிடித்துக்கொண்டு, 'விஷ்ணுதேவதை உன்னுடன் தொடர்ந்து வந்து பாதுகாத்துப் பலத்தைக் கொடுக்கட்டும்' என்ற பொருளுடன் தொடங்குகிற ஏழுமந்திரங்களையும் ஜெபிக்கவேண்டும்.

கா:—எதற்காக ஏழடி நடக்கவேண்டும் ?

ச:— அம்மா! 'ஏழடி கூடநடந்தால் பெரியோர்களுக்கு மனதில் நட்புண்டாகும்' என்று சொல்லக்கேட்டிருக்கிறோம். வடமொழிநிகண்டுகளில் 'ஏழடிநடக்குந் தன்மை' என்று பொருள்படும் 'ஸாப்தபதீநம்' என்னும் பதத்துக்கு ஸக்யம் என்ற பர்யாயபதம் கூறுகிறார்கள். ஏழாவதடி வைக்கும்போது ஜெபிக்கப்படுகிற மந்திரம்,ஏழடிநடந்துவிட்டபடியால் நீ எனக்கு உயிர்த்தோழியாகிறாய்' என்று பொருள் படுகிறது.

கா:—தோழி! ஏழடிநடக்கவேண்டும் என்றமுறையின் உட்கருத்து எனக்கு நன்கு விளங்கவில்லை.

ச:— (சிறிது ஆலோசித்து) இதற்கு, இந்தப்பூமியிலிருந்து புவர்லோக முதலிய மேலேழுலகங்களிலும் நாமிருவரும் இணைபிரியாமற் சேர்ந்து சஞ்சரிக்கும்படி தேவர்கள் ஆசீர்வதிக்கட்டும் என்ற கருத்தும் இருக்கலாம்.

கா:—முனிவர்களின் அபிப்பிராயம் நன்றாய் ஊகித்தால் விளங்கும்.

ச:— அதன்பிறகு தம்பதிகளிருவரும் அக்கினியை வலம்வந்து முன்கூறியபடி விரித்துள்ள பாயில் உட்காரவேண்டும். பின் மணமகள் தன்னை

விடாது தொட்டுக்கொண்டிருக்க மணமகன் 'ஜனனரகஸியத்தை யறிந்த ஸோமதேவதைக்கு இந்த ஆகுதி' என்று தொடங்குகிற பதினாறு மந்திரங்களைச்சொல்லி நெய்யினால் அக்கினியில் ஆகுதி செய்யவேண்டும்.

கா:—ஸப்தபதிக்குப்பிறகு ஹோமம் முதலான எல்லாச் சடங்குகளிலும் மணமகள் மணமகனை விடாது தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டு மென்கிறவிதி அவளுக்கு வழங்கும் தர்மபத்தினி என்னும் பெயருக்குப் பொருத்தமாயிருக்கிறது.

ச:— பிறகு அவளை, மணமகன் அக்கினிக்கு வடபக்கமாக வலதுகாலடி வைத்து நடக்கும்படி செய்து, 'இந்தக்கல்லில் இரு, கல்லைப்போற் சலிக்காத மனநிலையுடையையாகுக' என்று பொருள்படுகிற மந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு கல்லில் உட்காரச் செய்யவேண்டும்.

கா:—இதற்காகவா அம்மிக்கல்லைக் கொணர்ந்து வைக்கிறார்கள்? இந்தமுறையை ஆராயும்பொழுது தன் கிருஹ அரசாட்சியில் இவளை அக்கினி சாக்ஷிகமாக அபிஷேகஞ்செய்து வீற்றிருக்கும்படி செய்யவேண்டியதென்பது கருத்து என்று தோன்றுகிறது. நம்தேசத்திலும் ஸ்காட்லாந்து முதலிய ஐரோப்பியதேசங்களிலும் பூர்வீக அரசர்கள் ஒருகல்லில் உட்கார்ந்து முடிசூட்டிக்கொண்டதாகச் சரித்திரங்கள் படித்திருக்கிறேன்.

ச:— பிறகுமணமகன் மணமகளுடைய இரண்டு அகங்கைகளையும்சேர்த்து விரித்து அதில் இரண்டு முறை பொரிகளை எடுத்து நிரப்பி அதன்மேற் சிறிது நெய்தெளித்து, 'இந்தப்பெண்ணே இந்த ஹோமம் செய்கிறாள்' என்று தொடங்குகிற மந்திரத்தைச்சொல்லி அக்கினியில் அந்தப் பொரியை ஹோமம் செய்விக்கவேண்டும்.

கா:—(சிறிது ஆலோசித்தவள்போல் நடித்து) மணப்பெண்ணின் உடன் பிறந்தவனல்லவோ அக்கினியிற் பொரியிட்டு ஹோமம் செய்ய வேண்டும்?

ச:— அப்படியுஞ் சிலமஹரிஷிகள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். இப்படி ஏழடிவைத்தல், கல்லில்வீற்றிருத்தல், பொரியோமஞ்செய்தல் இம் மூன்றும் தனித்தனி மூன்றுதடவை செய்யப்படவேண்டும்,

கா:—இதன் கருத் தென்ன?

ச:— மணமகளைக் கல்லில் உட்காரவைப்பதால் மணமகன் மணமகளை நோக்கி "உன்னுடைய மனநிலையானது என்னிடம் கற்போல் ஸ்திரமாயிருக்கவேண்டும், உன் மனநிலையைக் கலைக்க மற்றவர்கள் எவ்வளவு உபாயம்செய்தாலும் அவைகளைக் கவனியாது தள்ளிவிடவேண்டும்" என்று அவளை மூன்றுமுறை சபதம்செய்விப்பதாகவும், பொரியோமத்தால் கணவனுக்கு நீண்டவாழ்நாள் அளிக்கவேண்டுமென்று மணமகள் அக்கினியை மூன்றுமுறை பிரார்த்திப்பதாகவும், அக்கினியை மூன்றுமுறை பிரதக்ஷிணம்செய்வதனால் இருவருக்கும் சரீரகாந்தி, பலம், புத்தி முதலியன விர்த்தியாகவேண்டுமென்றும் நல்லசந்தானமும் சம்பத்துக்களும் உண்டாகும்படி அருள்புரிய வேண்டுமென்றும் அக்கினியைப் பலமுறை பிரார்த்திப்பதாகவும் பொருள்படுகிறது.

கா:—நன்று நன்று; ரகுமஹாராஜன் திக்குவிஜயஞ்செய்யப்புறப்பட்டபொழுது 'அவனுக்கு ஆயுள்விருத்தியாகவேண்டுமென்று நன்றாய் வாழ்கின்ற வயதுசென்ற மங்கையர்கள் பொரியிட்டுவாழ்த்தினார்கள்' என்று காளிதாசர் கூறியிருக்கிறார்.

ச:— பிறகு ஜயாதிஹோமங்களைச்செய்துவிட்டு மணமகன் மணமகளின் இடுப்பிற் கட்டிய தருப்பைப்புரியை அவிழ்த்துவிட்டு அவளை யானையின்பேரிலாவது குதிரையின்பேரிலாவது ஏற்றிக் கூட்டிக்கொண்டுபோகவேண்டும். பல்லக்கிலும் அழைத்துச்செல்லலாம்.

கா:—ஜயாதிஹோமமென்றாலென்ன?

ச:— இது, அதுவரைசெய்யப்பட்ட சடங்குகள் சபலமாகவேண்டுமென்கிற கருத்துடன் முடிவாய்ச்செய்யப்படுகிற ஓமமாகும்.

கா:—இதனுடன் விவாகச்சடங்குகள் முடிந்துவிட்டனவென்று நினைக்கிறேன்,

ச:— இன்னுங் கொஞ்சமிருக்கிறது. விவாகச்சடங்கின்பொருட்டு உண்டாக்கிய அக்கினியை அவியாமல் ஜாக்கிரதையாயெடுத்துக்கொண்டு மணமகளை மணமகன் தன்வீட்டிற்கழைத்துக்கொண்டுபோய்ப் பிரவேசஹோமம்செய்தபிறகு விவாகச்சடங்கு முடிவுபெறுகிறது.

கா:—இந்த அக்கினியைத்தான் அவியாமல் வீட்டில்வைத்து வாழ்நாண் முழுதும் பூஜிக்கவேண்டுமென்று பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்களோ?

ச:— ஆம். இந்த அக்கினியானது நடுவில் அவிந்துபோய்விட்டால் இதன் சாம்பலை அரணிக்கட்டையிற் பூசி அதைக்கடைந்து அக்கினியெடுக்கவேண்டும்; அல்லது வேதமோதி நியமந்தவறாமலிருக்கிற சுரோத்திரியனுடைய கிருகத்திலிருந்து கொண்டுவரவேண்டும். அக்கினி அவிந்ததோஷத்துக்காக மணமகனாவது மணமகளாவது ஒருநாள் உபவாசமிருக்கவேண்டும்.

கா:—வாழ்நாண்முழுதும் இந்த அக்கினியையே கிருகத்தில் வைத்துப் பூசிக்கவேண்டுமென்னும் நிர்ப்பந்தமேற்பட்டதற்கு என்னகாரணம்?

ச:— விவாககாலத்திற் சாக்ஷியாகவிருந்த அக்கினியில் தினந்தோறும் காலை மாலைகளில் ஹோமஞ்செய்வது தம்பதிகளுக்கு நன்மையை விளைவிக்கும் என்று கருதியிருக்கலாம்.

கா:—வெகுகாலத்துக்குமுன் நம்முன்னோர்கள் மிகவுந்தட்பமான மலைநாடுகளில் இருந்தார்களென்றும், அங்கு, குளிர்ச்சியைத் தணிக்கவேண்டி எப்பொழுதும் வீட்டில் அக்கினியை அவியாமல் வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய தவசியமாயிருந்தமையால் இந்த நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதென்றும், பிறகு அவர்கள் காலக்கிரமத்தில் அவ்விடத்திருந்து புறப்பட்டு விதஸ்தா, அஸிக்நி, சுதுத்ரி, சிந்து முதலிய நதிகளைக்கடந்து *ஆரியாவர்த்தத்திற் சிலகாலம்வசித்துப் பிறகு அதிக உஷ்ணமான தென்றேசத்திற் குடியேறியபடியால் இப்பொழுது அந்தநிர்ப்பந்தம் அவசியமில்லையென்றும் நவீனசரித்திர ஆராய்ச்சியாளர்களிற் சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

ச:— காந்திமதீ! பரலோகமென்று ஒன்று உண்டா? இல்லையா? என்ற ஆராய்ச்சியில் ஆழ்ந்தவர்களாயும், பூமியிலுள்ளசுகங்களையே முக்கியமாய்க்கருதினவர்களாயும், சாருவாகர்களுடைய கொள்கைகளைப் பெரும்பாலும் கைக்கொண்டவர்களாயும் இருக்கிற நவீனநாகரி

---

* இமயமலைக்கும் விந்தியமலைக்கும் இடையிலுள்ளதேசங்களுக்கு ஆரியாவர்த்தமென்று பெயர்

கர்கள் சொல்லும் யுக்திகள் சிலவிஷயங்களிற் சரியாகத்தோன்றினாலும் என்மனதுக்கு இஷ்டிக்கவில்லை. இக்காலத்தில் தர்மம் காமத்தை யனுசரிக்கத் தலைப்பட்டுவிட்டதென்று உன்னாலே சொல்லப்பட்டதல்லவா?

கா:—மேல் நடப்ப தென்ன?

ச:— பிறகு மணமகன், இரதத்தைக் கொண்டுவந்துநிறுத்தி அதில் மந்திரத்துடன் குதிரைகளையாவது எருதுகளையாவது பூட்டி மணமகளை ஏற்றிவைக்கவேண்டும். "புருஷன்வீட்டில் வேறுவேறுசுபாவமுள்ள மாமி மாமன், நாத்தி முதலியஜனங்களுக்குநடுவில் முகமறியாமல் புதியவளாய்ப்பிரவேசிக்கிறவள் எப்படிச் சுகமாயிருக்கக் கூடும்" என்று ஒருசமயம் மணமகளுக்கும் அவளைச்சேர்ந்தவர்களுக்கும் கலக்கமுண்டாகலாம் என்று நினைத்து, மணமகன், மணமகளைநோக்கி "நீ கணவனுடைய தலையில் ஏறுவதாகநினைத்துக்கொள்; நல்லசந்தானத்தைப்பெற்று வீட்டிற்குத் தலைவியாயிரு; மாமி, மாமன், நாத்தி முதலியசுற்றமும் பசுமுதலிய வீட்டிலுள்ள எல்லா ஐசுவரியங்களும் உன்னுடையனவாய்விடும்"என்று பொருள்படுகிற நட்பைக்குறிக்கும் இனியசொற்களடங்கிய மந்திரங்களை உறக்க ஜெபித்து மணமகளுக்கும் அவள்சுற்றத்தார்க்கும் களிப்பையுண்டாக்கவேண்டும். இந்த நியமம், மந்திரஞ்செய்த மஹரிஷிகளுடைய லோகாநுபவத்தை நன்குவிளக்குகிறது.

கா:—ஐயோ! பணம்சம்பாதிப்பதில்மட்டும் அதிகசிரத்தையைவைத்த இக்காலத்துப் புரோகிதர்கள், விவேகிகள் ஆராய்ந்து மிகவும் சந்தோஷப்படக்கூடிய இந்த விஷயங்களைப் பெரிதும் அறிந்துகொள்ளுகிறார்களில்லையே என்று விசனிக்கிறேன்.

ச:— இக்காலத்தில் வேதமோதுமந்தணர்களிற் பெரும்பான்மையோர் பொருள்தெரிந்துகொள்ளாமலே அக்ஷரக்கூட்டங்களைமட்டும் அத்தியயனஞ்செய்து திருப்தியடைந்து விடுகிறார்கள்.

கா:—காவியம் பயின்றவர்களும் சாஸ்திரம் படித்தவர்களும் பெரும்பாலும் வேதமோதுவதில், சிரத்தையற்றவர்களாய் வேதத்தின் உட்

கருத்தையறியாமல் மறையோரென்ற பெயரைமட்டும் வகிக்க விரும்புகிறார்கள். இது காலத்தின் கொடுமையே.

ச:- முன்காலத்தில் அங்கங்களுடன் வேதங்களையும் சாஸ்திரங்களையும் விடாது படித்தவர்கள்தான் பண்டிதர்களென்று சொல்லப்பட்டார்கள். இப்பொழுதோ பழையகல்விப்பயிற்சியின்முறை முழுதும் வேறுபட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அதிகம் பேசுவதிற் பயனென்ன?

கா:-தோழி! நன்றாய்ச்சொன்னாய்! "எப்படியாவது பொருள் சம்பாதித்துக் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பது குடும்பத்தலைவனுடைய முக்கியமான கடமை" என்று பொருள்படுகிற ஒரு வேதவாக்கியந்தான் இப்பொழுது எல்லாருக்கும் அனுபவத்தில் வந்திருக்கிறது.

(தொடரும்.)

ர. கிருஷ்ணமாசாரியர் M.A.
வித்யாநிதி.

சிறைவிடந்தாதி.

(உகாச-ம்பக்கத் தொடர்ச்சி.)

ஆறாதுயர்கொண்டுமெழியாதகவல்கொண்டுமலமந்துதீ
யேனாவிரவியாமலுனதன்புபுரிகின்றதெக்காலமோ
வானாகிநிலனாகியனலாகிவளியாகிவனமாகியெங்
கோனாகியுருவாகியுயிர்தோறுமுறைகின்றகுமரேசனே. (கூச)

குமராகுறப்பேதைகொண்காபொருஞ்சூர்க்குலஞ்சாயவென்
றமராமயில்வீரவென்றென்றிரந்தாலுமருளாய்கொலோ
தமராகியுடனாகியுறவாகியருடந்தைதாயாகிமற்
றெமராகிவிளையாடுமிளையாயறங்கூறுமிகல்வேலனே. (கூரு)

வேல்பாய்தடங்கட்பணைத்தோளவர்க்கன்புவிளைதந்துபுன்
மால்பாயுநெஞ்சத்தெனக்கன்பளித்தாளும்வகைகாண்கிலேன்
பால்பாய்குடச்சூல்வளைக்காவிவாவிப்பரப்பெங்கணுஞ்
சேல்பாய்தருந்தண்டலைத்தேவர்தொழநின்றசெந்தூரனே. (கூசு)

தொழுதும்புகழ்ந்துந்துணைத்தண்டையந்தாடொழுந்தோறுநின்
றெழுதும்பிறப்பின்னுமெய்தாதுமுருகேசனருளெய்திலி
ரொழுகும்பிறப்பின்மையிம்மைக்குமறுமைக்குமொருதென்புலத்
தெழுதண்டமறவிக்குமென்கொண்டொழிப்பீரெடுத்தோதுமே. (௬௭)

ஓதுந்தமிழ்ப்பாடலுணராதபுலையர்க்குரைத்தன்னர்பால்
யாதும்பெறீர்வெள்கியேமாறிவாயாறுமிசைவாணரே
காதுஞ்சினச்சூரடங்கப்பொருஞ்செங்கணமர்பாடிலிப்
போதும்பொருட்பெற்றுமுருகேசனடிபின்புகப்போதுமே. (௬௮)

போதோடோடோறுமுருகேசவென்றேபுலம்புற்றவென்
றீதோடும்வழிகண்டுசிறிதேனுமருளாய்கொல்செந்தூரனே
மாதோடும்வடவாவிலைத்துஞ்சிவருமாமனெனநீயுமோர்
வேதாகமச்சாகரத்தோடுவிளையாடிவிழிகூர்தியே. (௬௯)

கூராழிமாயன்பணித்தாமரைக்கோயில்கொள்ளும்பிரா
னீரார்சடைக்கற்றையானுமுடியாதுநினைநேர்குவார்
தீராதவினைசெங்கதிர்ப்பட்டபனியென்றுசிதறுங்கொலோ
சீரார்கழற்றண்டைமுருகாவெனக்கென்கொடெளியாததே. (௭0)

வேறு

தெளிதருமனங்குழையவிழிபுனலரும்பவொருசிரமிருகரங்குவியவே
களியளிமுழங்குமிளமுளரியினிலங்குமிருகழலிணைதினந்தொழவனே
வளிபடுமெதம்பொழியுமடுகளிறுநின்றுமுறையலறவெளிவந்தநெடுமா
லுளமகிழ்தருங்கருணைமருகவிமயம்புரியுமுமையவடருங்குமரனே. (௭௧)

குமரகுருபாமுருககுறவர்மடமகளினையகுவவுமுலையுழுதபுயனே
யமரர்பதிதழையமிடையசுரர்பதியெரியவிமேழலொழுகுகுலிசமுதல்வா
தமரமிடுதிரையுலகமடையமுடிவெகுளுநிசிசரர்திமிரதினகரகுகா
விமலவறுமுகவரிதன்மருகனெனநினையுமவர்வினைபரிதிருவுபனியே. (௭௨)

பனிகொண்டலர்ந்தபரகெதிதந்திலங்குமிருபதபங்கயம்பரவிலார்
தனிநெஞ்சிரங்கியறுமுகனென்றிரந்துமொருதரமன்புவந்துருகிலார்
புனிதன்பெருங்கயிலையிறைவன்பயந்தமுகபுகர்கொண்டதந்தியிளையா
யினியந்தவன்பிறவியொழிகின்றதெந்தவகையெரிகும்பிமண்டுமிவரே. (௭௩)

மண்டமரிடுந்தறுகண்வஞ்சகிருதன்படவழங்கியகொடும்படையிறை
லண்டமுமகண்டமுமருங்கதியுமெண்டிசையுமஞ்சலறநின்றதலவோ
பண்டிதசவுந்தரதிகம்பரநிரந்தரபரம்பரமுகுந்தன்மருகா
தெண்டிரைமுகந்துதரளங்களைசொரிந்துதருசெந்திணகரெந்தபரனே. (௭௪)

எந்தைபரனீயலாதுயர்ந்தவர்கள்யாவரெவரென்றனதுநாமமோதவா
ரைந்தருவும்வேறுவேறருங்கதியும்வேண்டுமெவருங்கதியலாமல்வாழ்வரோ
கந்தமுருகேசமான்முகுந்தன்மருகாகுகாகடம்பணிபடீரமார்பனே
நந்துலவுவாவிமேவுசெந்திநகராளனேநடம்புரிமயூரவீரனே. (எ௫)

வீரவேலினைப்பொருமயூரவாகனத்தைவிறன்மேயசேவலைப்பாவுவீ
ராரமாலைவெட்சிமலர்சூழ்புயாசலத்தைநமையாள்சரோருகத்தைநினைவீர்
கோரவாளரக்கருடல்சோரியாறெனக்கழுகுகூளிகூடிநட்டமிடவே
போரெலாம்விளைத்துவருவீரவாகுவைத்தொழுதுபூதிபூசிநிற்பதழகே. (எசு)

வேறு

அழகுசெறிமுகபங்கயத்தொணிமொகுமொகெனவருதண்டையங்கழ
லசலநிரைபொருதிண்புயங்களருள்கூர்
விழிமுளரியபயந்தருங்கரமொருகடவுளிமயம்பயந்தருள்
விமலைமுலையமுதங்கமழ்ந்தகனிவாய்
பொழிகிரணவுதயந்தருங்கதிரொளியொளிருமுருவம்பெருங்கதி
புரிகருணையிவனெஞ்சிரங்கநினைவாய்
வழிபிரசமொழுகுங்கடம்பனையொருபொழுதுதொழுதன்புகந்தவர்
மகபதிபொன்மகுடம்புனைந்துறைவரே. (எஎ)

வேறு

உறையிடுவேலும்வாளுமனையகண்ணுரைநாடியொழுகுவிகாரமூடனேன்
மறைமுதலாயவேதனளவறியாதபாதமலர்முடிசூடிவாழ்வனோ
நறைகமழோதியோதியிளமுலைதெய்வயானைநறுநுதலேழைகேள்வனே
யறைகழல்வீரசேவலுயரியதேவதேவவழகுகுலாமயூரனே. (எஅ)

ஊர்தருசிரங்குகுட்டமீளைவலிவங்குவெப்பொடாகியவெலும்புருக்கிநோய்
வேர்விழுகிரந்திசத்திசூலைவலிநெஞ்சடைப்புவேதனைதரும்பருக்கணே
யார்தருசிலந்திபித்தகாமளைநரம்புளுக்கோடாகியபவுந்த்ரமற்றநோய்
சார்வரவிரங்கிரட்சிகூரறவெகுண்டசத்திசாடியதடக்கைமுத்தனே. (எகூ)

(தொடரும்)

சு. நல்லசிவன்பிள்ளை,
உபாத்தியாயர்,
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கக்கலாசாலை, மதுரை.

திருவாரூர் ஒருதுறைக்கோவை.

கோவை என்பது இன்னதென்பதூஉம், இன்னின்ன உறுப்புக் களையுடையதென்பதூஉம் அறிஞர்பலருமறிந்ததே. ஒருதுறைக்கோவை யென்பது அகப்பொருளிலே ஒ.ரு து றை யை எடுத்துக்கொண்டு அந்தத் துறையிலே நானூறுபாட்டுப் பாடுதலென்பர் பெரியார். இதற்கு "நாணிக்கண்புதைத்தல்" என்ற துறையில் அமிர்தகவிராயர் பாடிய ஒருதுறைக்கோவையைக் காட்டாகச் சொல்லுவர் பண்டிதரத்தினங்கள்.

அங்ஙனமின்றி வெறிவிலக்கல் என்னுந் துறையில் ஒரு நானூறு செய்யுள் செ ய் த ா ர், கீழ்வேளூர்க் குருசாமிதேசிகரென்பார். இவர் சென்னை முதலியஇடங்களிற் சிறப்புடன் பன்னாள் வாழ்ந்த கீழ்வேளூர்ச் சுப்பிரமணியதேசிகரின் மூதாதையாவர். சுமார் இருநூறுவருடங்கட்கு முன்னிருந்தவர். இக்கோவையின்பிரதிகள் அருகிவருவதைமுன்னிட்டுக் கல்விச்செல்வம் பொருட்செல்வம் இரண்டும் ஒருங்கேவாய்ந்த பெரியார் யாராவது இதனை வெளியிட முன்வரவேண்டி இதனுடன் அக்கோவையி லுள்ள சில பாடல்களை வெளியிடுகிறேன்.

பூவசஞ்செய்துவிண்ணாடுபுணர்பகைபோக்கியவோர்
கோவசஞ்செய்வளராரூர்த்தியாகர்குவவுத்திண்டோள்
தாவசஞ்செய்யவென்றுனீதராயித்தாணியிடைப்
பாவசம்போகநினைப்பாயனையென்னபாதகமே. (௧)

கூனிக்குவேண்டலன்காணாதபாதமென்கோகநக
ஞானிக்ககங்கைநெலியினிற்காட்டநயந்தவர்செந்
தேனிக்குமான்மொழிபாகர்கமலைத்தியாகர்செய்மா
லானிக்கென்றோவிந்தவாடிக்குமேல்வந்ததாயிழையே. (௩)

[கூனிக்குவேண்டலன்—சீராமன்; ஆனி, ஆடி வரப் பாடியிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது.]

விண்ணுக்கொருமருந்தாரூர்த்தியாகரைமேவவந்த
புண்ணுக்கொருமருந்தாவது கூடல்புரப்பவடன்
கண்ணுக்குவமைபசுபதியென்னக்கழறிவைநாப்
புண்ணுக்கிறுதிபுரிவதென்றியாவர்புகர்ந்ததுவே. (௪)

[*புரப்பவள் தன் கண்ணுக்கு உவமை—உமாதேவியின் திருநயனத்துக்கு உவமை; அதாவது மீனம். பசுபதி—ரிஷபம். இவைநாப்பண்—இவற்றின் மத்தியிலுள்ளது; அது மேஷம்=ஆடு.]

பேரெச்சமாக்கிவினையெச்சநீக்கும்பெரியர்கடாள்
பாரெச்சமேவிப்பார்த்திபன்வாழ்த்துபதாம்புயத்தை
யீரெச்சம்வாழ்த்துதென்னாரூரர்மார்பகமீவதொளி
யோரெச்சமூர்வதைக்கோறலென்றுன்னையுணர்ந்தனளே. (௪௫)

[பார்த்திபன்—முசுகுந்தன். ஈரெச்சம்—பதஞ்சலி, வியாக்ரபாதர். ஓரெச்சம்—அக்கினி.]

உறியடிசெய்தளைநெய்மாந்திஞேன்முடியொண்டுளவின்
வெறியடிவீதிதிகழ்கமலாபுரிமேவியுள்ளான்
சிறியடியாகரைச்சேவித்தவளெனச்சிந்தைசெய்யாண்
மறியடியென்னநின்றாளன்னையென்னைவசனிப்பதே. (௪௬)

[தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைவரப் பாடியது.]

தன்மையிறுதியறமுன்னிலையும்பர்தானவர்சூழ்
பொன்மையொருவரைவாயமாரைப்பொருதழிக்கும்
வின்மையுறவைத்தவாரூரர்பூம்புயமீதுமிக
வுன்மையினெஞ்சம்படர்க்கையென்றுங்கொலிவ்வையகத்தே (௪௭)

பாயசரீயடல்பாதகமாகுமென்பாட்டினுக்கு
மேயசம்பாவனையாவதுகேளன்னைமெல்லியலார்
தூயசங்கீதமுந்தொன்முறையோசையுந்தோன்றுதொட்டே
யாயசெம்பொன்மதிலாரூரரைச்சென்றணைவதுவே. (௪௮)

பலசட்டிபானையுடைத்தரிவெண்ணெய்பரிந்தயின்று
னலசொற்கவுணியர்பூங்குடமாய்த்தனர்கங்கைதந்தார்
சலசத்தடம்பணையாரூரர்மாலைதாரிதற்குக்
கலசத்தினையுடைத்தென்னைகொள்வாய்பயன்கார்மயிலே. (௪௯)

இலக்கணவிளக்கபரம்பரை,
திருவாரூர்—சோமசுந்தரதேசிகன்.

---

* கூடல்புரப்பவள் எனக்கூட்டிப் பொருள்கொள்ளுதல் பொருத்தமானதென்று தோன்றுகின்றது. கூடல்புரப்பவள் மீநாக்ஷியாதலால் அவள் கண்ணுக்குவமை மீனமென்றவாறு. (உதவிப்பத்திராதிபர்)

1921-௵ ஜூலை௴ 4௳ (துர்மதி௵ ஆனி௴ 21-௳) காலை 11-மணிக்குக்கூடிய மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்தின் காரியநிர்வாகசபையில் முடிவுசெய்யப்பட்ட தீர்மானங்களின் விவரம்.

1. மாட்சிமைதங்கிய கனம் B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி மன்னரவர்கள், அக்கிராசனாதிபதி.
2. மகா-า-า-ஸ்ரீ ராவ்பகதூர் P. சுப்பராயஐயரவர்கள் B.A.,
3. ,, M மாணிக்கவாசகம்பிள்ளையவர்கள் B.A.,B.L.,
4. ,, T. C. ஸ்ரீநிவாஸையங்காரவர்கள் B.A.,B.L.,M.L.C.,

இவர்கள் வந்திருந்தார்கள்.

தீர்மானங்கள்.

I. 1921-௵ ஜூன்மாத வரவு செலவு கணக்குகளை அங்கீகரிக்கலாயிற்று.

II. சங்கத்தின் கட்டடத்தை முன்னையஸ்திதிக்குக் கொண்டு வருவதற்காக காட்டரசன்கோட்டைநகரத்தார்கள் அடியிற்கண்டபடி பொருளுதவிசெய்வதாக அன்புடன் வாக்களித்துள்ளார்கள்.

(1) மகா-า-า-ஸ்ரீ அரு. ச. அ. அருணாசலம்செட்டியாரவர்கள் ரூ 60.
(2) ,, முத்து.க.ஆவி.சேவு.சேவுகன்செட்டியாரவர்கள்ரூ65.
(3) ,, கண.க.ராம.இராமநாதன்செட்டியாரவர்கள் ரூ 75.
(4) ,, கண.க.சொ.சொக்கலிங்கஞ்செட்டியாரவர்கள் ரூ 50.
(5) ,, செவு. சித. சிதம்பரம்செட்டியாரவர்கள் ரூ120.
(6) ,, வெ.கண.மா.மு.கதிரேசன்செட்டியாரவர்கள் ரூ50.
(7) ,, சுப.ராம.சுப.சுப்பிரமணியஞ்செட்டியாரவர்கள்ரூ55.
(8) ,, கண. க. லெட்சுமணன்செட்டியாரவர்கள் ரூ 50,

(9) மகா-௱-௱-ஸ்ரீ வெ. கண. வெ. கண்ணப்பசெட்டியாரவர்கள் ரூ 100.
(10) ,, சுப.ராம.ராம.ராமசாமிசெட்டியாரவர்கள் ரூ 55.
(11) ,, அ. பெரி-அவர்கள் ரூ 50.
(12) ,, கண. உல. ராம அவர்கள் ரூ 15.
(13) ,, வெ. கண. சுப. அவர்கள் ரூ 50.
(14) ,, சுப. அ. வெ. அவர்கள் ரூ 35.
(15) ,, அரு. சேவு. அவர்கள் ரூ 60.
(16) ,, கண. க. அவர்கள் ரூ 50.
(17) ,, குப. அ. நா. மு. அவர்கள் ரூ 30.
(18) ,, சித. கண. ச. ராம. அவர்கள் ரூ 35.
(19) ,, கண. மெ. மு. அவர்கள் ரூ 35.
(20) ,, கண. மெ. நா. அவர்கள் ரூ 45.
(21) ,, கண. உல. மா. அவர்கள் ரூ 50.
(22) ,, ஆ. வீர. வீக. தி. குள-அவர்கள் ரூ 50.
(23) ,, கண. லெ. லெ. அவர்கள் ரூ 50.
(24) ,, சுப. ராம. மெ. மெய்யப்பசெட்டியாரவர்கள் ரூ 50.
(25) ,, ஆசு. பசு. அவர்கள் ரூ 75.

இவர்கட்கு இச்சங்கத்தார் நன்றிபாராட்டி வந்தனமளிக்கின்றார்கள்.

III. இவ்வருஷம்நடைபெற்ற சங்கம் பண்டிதபரீக்ஷையில் இரண்டாவதுவகுப்பில் முதலில்தேறிய பாலாம்பிகை அம்மாளுக்கு (Special case ஆக) ஐம்பதுரூபாபெறுமான தங்கப்பதக்கம் அளிக்கவேண்டுமென்று தீர்மானிக்கலாயிற்று.

IV. இவ்வருஷம் நடைபெற்ற சங்கம் பிரவேசபண்டிதபரீக்ஷையில் தேர்ச்சிபெறாத கலாசாலை மாணவருள் இருவரை (Special case ஆக)மேல்வகுப்பிற் சேர்த்துக்கொண்டு கல்விகற்றுக்கொடுக்கவும், அவர்கட்குப் போஷணை அளித்துவரவும் தீர்மானிக்கலாயிற்று.

B. இராஜராஜேஸ்வரஸேதுபதி,
அக்கிராஸனாதிபதி.
4—7—1921.

உ

தொல்காப்பிய வாராய்ச்சி

நான்காவது புணரியல்.

(1) மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தி
னிரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருபஃ
தறுநான் கீற்றொடு நெறிநின் றியலு
மெல்லா மொழிக்கு மிறுதியு முதலு
மெய்யே யுயிரென் றாயீ ரியல.

(இ-ள்) மூன்றை முடியிலேயிட்ட முப்பதெழுத்துக்களுள்ளே இருபத்துநான்காகிய மொழியீற்றெழுத்துக்களோடு இரண்டை முடியிலேயிட்ட மொழிக்குமுதலாகின்ற இருபதெழுத்துக்களும் ஆகிய இவற்றைத் தமக்கு முதலீறுநிலைகளாகக் கொண்டு வருநெறியிலே நிலைமைபெற்று நடக்கும் எவ்வகைபட்டமொழிக்கும் முதற்கண் உள்ளனவும் ஈற்றின்கண் உள்ளனவும் ஆகிய எழுத்துக்கள் மெய்யும் உயிரும் என்று கூறப்பட்ட அவ்விரண்டியல்புடையன எ-று. முதலாகிருபஃது —வினைத்தொகை.

எழுத்துக்கள்முப்பத்துமூன்றனுள் ஈற்றினும் முதலினும் வருவன நாற்பத்தாறு என்றனர். அவற்றுள் முதற்கண் வரும் எழுத்துக்களுட் சில ஈற்றின்கண்ணும் வருமென் றறிவித்தற்கு. அவ்விரண்டிடத்தும் வருவன பன்னீருயிரும் குற்றியலுகரமும் ஞநமயவக்களுமாம். முதலுக்கேவருவன கசதபக்கள். ஈற்றிற்கேவருவன ணனரலழளக்கள். முதலீறுகளில் வரப்பெறுதன டறஙக்கள். எனவே மொழிமுதற்கண்வருவன பன்னீருயிரும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரமும் கசதப ஞநமயவக்களும் ஆகிய இருபத்திரண்டுமாம். ஈற்றின்கண்வருவன பன்னீருயிரும் மொழியீற்றுக்குற்றியலுகரமும் ஞ ண ன ந ம ய ர ல வ ழ ள க்களும் ஆகிய இருபத்துநான்குமாம்.

குற்றியலுகரமுதலாய மூன்றற்கும் ஏனையவற்றிற்குமுள்ள வேற்றுமையை அறிவித்தற்கு "மூன்றுதலையிட்டமுப்பதிற்றெழுத்தின்" என்றார்; எற்புழிக் கோடலென்னும் உத்திபற்றி அவ்வேனைய மூன்றனுள், குற்றியலுகரத்தையே கொள்க. என்னை? அஃதொன்றே யீண்டுப் புணர்ச்சியிடத்து வேற்றுமை பெற்றிருத்தலின் என்க. இனி மொழிமுதற்குற்றியலுகரத்திற்கும் மொழியீற்றுக்

குற்றியலுகரத்திற்கும் வேறுபாடு இல்லை என்பதறிவித்தற்கும் அங்ஙனங் கூறினார் என்றலும் ஒன்று. உகரத்திற்கும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்திற்குமுள்ள வேற்றுமை அறிவித்தற்கு "இரண்டுதலையிட்ட முதலாகிருபஃது" என்றார். இனி அறுநான்கீற்றினுள்ளும் உகரமும் குற்றியலுகரமும் வருவனவாயிருப்பவும் முதற்கண்மட்டும் அங்ஙனம் பகுத்துக்கூறியதனாற் போந்த பயன்றான் யாதோவெனிற் கூறுதும். ஈற்றுக்குற்றியலுகரம் தனித்தவிதியுடையதுவாய்ப் பெரும்பான்மையாக வழங்கும் வழக்குப்பயிற்சிநோக்கி அங்ஙனம் பகுத்திலர் என்க. இனி ஒற்றொலிமுன்னாகப் படைத்து உயிர்மெய்வருதலிற் பன்னீருயிருடன் இவற்றிற்கும் வேற்றுமையுள்ளதாயிற்று.

முதலும் இறுதியும் என்னாது இறுதியும் முதலும் என்றார், புணர்ச்சியிலக்கணம் தெரிவிக்கின்றாராதலின்.

உயிரும் மெய்படைத்துப் புணர்தலின் உயிரே மெய் எனக் கூறுது மாற்றிக்கூறினார். "முதலாகிருபஃது" "அறுநான்கீற்றொடு" என்பன மொழிக்கட்பயின்றுவருநிலைகுறித்தாராதலின் ஈற்றை முற்கூறாராயினார். புணர்ச்சிக்கண் ஈறு சிறப்பாதல் கருதி "அறுநான் கீற்றொடு" என ஒடுக்கொடுத்தாருமாம். இறுதியினும் முதலினும் இவ்வெழுத்துக்கள் வரும்: அவ்வருதலை மேற் கூறுப. இறுதியும் முதலும் இங்ஙனமாகவே இடையினும் அவ்விரண்டனையன்றிப் பிறவில்லை என்க. இதனானே உயிர்மெய்யெழுத்தோரெழுத்தன்று என்பது பெற்றாம். நிலைவருமொழிகள் புணருமிடத்தும் அப்புணர்ந்தவற்றைப் பிரிக்குமிடத்தும் இன்னபிறவிடத்தும் இவ்வுண்மை நன்குபுலப்படும்.

2. அவற்றுள், மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

(இ-ள்) முற்கூறிய மெய்யும் உயிருமாகிய அவ்விரண்டனுள் மொழியீற்றின்கண்வரும் மெய்யெல்லாம் புள்ளிபெற்றே நிற்கும் எ-று. ஈறு மெய் என மாறுக.

எனவே மொழிக்கு முதலாகும் மெய்யெல்லாம் புள்ளிபெறுமலும் இடையாயினவெல்லாம் புள்ளிபெற்றும் பெறுமலும் கடையாயினவெல்லாம் புள்ளிபெற்றும் நிற்குமென்க.

இடையிற் பிரித்தலை மெய்ம்மயக்கத்தினும் புணர்ச்சிக்கண்ணும் "மெய்யுயிர்நீங்கின்" என்னுஞ் சூத்திரவுரையினும் பிறவற்றினும் கண்டு கொள்க.

இது "புள்ளியீற்றுமுனுயிர்" என்னும் சூத்திரத்தோடு மாட்டேறி நின்றது; மேற்கூறும் புணர்ச்சிகளெல்லாம் இருமொழிப்புணர்ச்சியல்லது இல்லை என்றும், அஃது எழுத்துவகையான் நான்காமென்றும், அவ்விருவகைமொழியும் சொல்வகையான் நான்காகும் என்றும், அங்ஙனம் புணர்வது சொல்லுஞ்சொல்லும் அன்று எழுத்தும் எழுத்துமே என்றும், அங்ஙனம் புணரும்வழி இயல்பொன்றும் திரிபுடன் மூன்றென்றும், அத்திரிபுகடாம் இவை என்றும், நிலைமொழி அடையடுத்தும் வருமொழியடையடுத்தும் அவ்விருமொழியும் அடையடுத்தும் புணருமென்றும் மருவின்றொகுதியும் புணர்ச்சிபெறும் என்றும், மூவகைத்திரிபினுள் மிக்குப்புணரும் புணர்ச்சி இருவகைய என்றும், வேற்றுமையெனப்பட்ட அவற்றது பெயரும் முறையுந் தொகையும் இவையென்றும், நான்காவதும் ஏழாவதும் ஒல்வழி ஒற்றிடைமிகும் என்றும், அகரமுனையிலே ஆறனுருபி னகரக்கிளவி கெடும் என்றும், வேற்றுமைகள் பெயரின் பின்னிடத்தனவாம் என்றும், பெயர்கட்குப் பெயரும் முறையும் இவையென்றும், அவற்றின்பின் சாரியை வருமென்றும், அச்சாரியைகள் இவையென்றும், அவை இவ்வுழித் திரிபும் இயல்பும் பெறும் என்றும், அச்சாரியைகளெல்லாம் புணர்மொழியுள்ளே இவ்விச்சொல்லோடு கூடிவரும் என்றும், அத்து அற்று என்பவற்றின்முன் வரும் வலி மிகும் என்றும், எழுத்தின்சாரியை இவையென்றும், அவ்வெழுத்தின்சாரியையுள் இவ்விவற்றிற் கிவ்விவை என்றும், புணர்ச்சிக்கு இன்றியமையாதனவற்றை எடுத்துக்கூறினவர், முன்னர் "மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்" என்ற சூத்திரத்தின் செய்கையைப் பின்னர்ப் "புள்ளியீற்றின்முனுயிர்" என விதித்தனராதலின் என்க.

ஆசிரியர் உயிர்மெய்யெழுத்தை ஓரெழுத்தாகக் கொள்ளாமையானே உயிர்மெய் யெழுத்து மொழிமுதற்கண்வரின் அதனை மெய்ம்முதலாகவும் ஈற்றின்கண்வரின் உயிரீறாகவும் விதித்தனர்; எழுத்துக்கள் முப்பது என்றமைக்கேற்ப "மெய்யேயுயிரென்றுமீரியல" என்று புகுந்தமையின் மெய்ம்முதன் மெய்யீறு என்று கூறுங்கால் முதற்கண் அது புள்ளி பெறாது உயிரானேறப்பெற்றும் ஈற்றிற் றனியாகப் புள்ளிபெற்றும் வரும் என்பதை இச்சூத்திரத்தான் விளக்கினர் என்க.

இங்ஙனங் கூறுக்கால் வருமொழிமுதற்கண் மெய் நிற்பின் நிலைமொழியீற்றுயிர் அம்மெய்ம்மே லேறுங்கொல்லோ என்னும் ஆசங்கைக்

கிடனும் என்க. புள்ளிபெறும் என்று இவ்வியற்கண் கூறுதலின் வேறொருபொருள் நுதலிவந்ததென்பது வெளிப்படை; ஒற்றுமைநயத் தானே உயிரேற அஃதிடங்கொடுக்குமென்பது குறிப்பித்தாரு மாம். அன்றேலிச்சூத்திரங் கூறியதுகூறலாய்முடியும் என்பது, "மெய்யினியற்கை" "புள்ளியில்லா" "மெய்யின்வழியது" "உயிர்மெய் யல்லன மொழிமுதலாகா" என்றற் றொடக்கத்த சூத்திரங்களாற் பெறப்படும். என்னை? முதற்கண் மெய் உயிரொடுசேர்ந்தும் ஈற்றிற் சேர்ந்தும் சேராமலும் வரும் என்று அறியக்கிடத்தலின் என்க. மெய்யானது உயிரொடு புணரிற் புள்ளிபெறாது.

(தொடரும்)

நவநீதகிருஷ்ணபாரதி.

ஸ்ரீ

புத்தகமதிப்புரை.

புதல்வர்கடமை:—இது, பெற்றோர்க்குப் புதல்வர் செய்யவேண்டியகடமைகளை விளக்கித் திரிசிரபுரம் நாஷனல்காலேஜ் தலைமைத்தமிழ்ப் பண்டிதர் ஸ்ரீமத்-ம. கோபாலகிருஷ்ணையரவர்களால் இனியநடையில் எழுதி வெளியிடப்பட்டது. இதில் இதிகாசபுராணங்களிலிருந்தும் கீழ்நாட்டு மேனாட்டுச்சரித்திரங்களிலிருந்தும் நாற்பது நல்லோர்களின் சரித்திரங்கள் ஆங்காங்குச் சந்தர்ப்பத்துக்கிணங்கச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இடையிடையே கம்பராமாயணம் திருக்குறள் வில்லிபாரதம் விநாயகபுராணம் பிரபோதசந்திரோதயம் அரும்பொருட்டிரட்டு முதலிய நூல்களிலிருந்து சமயோசிதமானசெய்யுட்கள் பல, மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. அவற்றுக்கு அரும்பதவுரையும் இறுதியிற் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது படிப்பவர்க்கு நற்குண நற்செயல்களை விருத்திசெய்யத்தக்கதாயிருப்பதால், கலாசாலைமாணவர்க்குப் பாடபுத்தகமாக வைக்கத் தகுதியுள்ளதாயிருக்கிறது. இதன் விலை ரூ 0-12-0. வேண்டுவோர், மதுரை, புதுமண்டபத்திற் புத்தகவியாபாரம்செய்யும் இ. மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோனுக்கு எழுதிப் பெறலாம்.

பத்திராதிபர்.